

Sygn. akt I.Ca 428/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący :	Cezary Olszewski
Sędziowie SO :	Joanna Walczuk, Aneta Ineza Sztukowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. O.**

przeciwko J. O.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powoda K. O. od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 22 sierpnia 2016r. sygn. akt III RC 265/15

I. Oddala apelację

II. Przyznaje od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Suwałkach pełnomocnikowi powoda adwokatowi S. H. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) w tym 138 podatku VAT za pomoc prawną udzieloną urzędu przed Sądem II-giej instancji.

III. Przyznaje od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Suwałkach pełnomocnikowi pozwanej adwokatowi P. M. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) w tym 138 podatku VAT za pomoc prawną udzieloną urzędu przed Sądem II- giej instancji.

IV. Oddala wnioski pełnomocników stron w przedmiocie przyznania wynagrodzenia w pozostałej części.

SSO Joanna Walczuk SSO Cezary Olszewski SSO Aneta Ineza Sztukowska

Sygn. akt: I. Ca. 428/16

UZASADNIENIE

Powód K. O. wystąpił o ustalenie ustania obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej J. O..

W uzasadnieniu wskazał, że nie jest w stanie płacić zasądzonych alimentów, bowiem z uwagi na niepełnosprawność nie może podjąć pracy. Podniósł także, że pogorszeniu uległ stan jego zdrowia.

Pozwana J. O. wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2016 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: III. RC. 265/15 Sąd Rejonowy w Suwałkach III Wydział Rodzinny i Nieletnich oddalił powództwo, zasądził od Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Suwałkach) na rzecz adw. S. H. kwotę 221,40 zł, w tym kwotę 41,40 zł należnego podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz zasądził od Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Suwałkach) na rzecz adw. P. M. kwotę 221,40 zł, w tym kwotę 41,40 zł należnego podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 6 maja 2015 roku w sprawie sygn. akt I.Ca. 160/15, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 9 lutego 2015 roku w sprawie sygn. akt III.RC.459/13, zasądzono od K. O. na rzecz J. O. alimenty w kwocie 250 zł miesięcznie.

W dacie ostatniego wyrokowania K. O. miał 52 lata. Wraz z żoną i dwojgiem 12-letnich dzieci pozostawał na utrzymaniu syna P. O.. Był osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Chorował na przepuklinę żołądka, był po operacji usunięcia wrzodów jelita grubego. Na leki wydatkował kwotę około 150 zł miesięcznie.

Pozwana J. O. miała wówczas 84 lata, utrzymywała się z emerytury w kwocie 1.357,77 zł. Została uznana za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym. Z powodu licznych schorzeń przyjmowała leki, na które wydatkowała około 300 zł miesięcznie. Z tytułu opłat związanych z utrzymaniem mieszkania płaciła około 700 zł miesięcznie. Korzystała również z pomocy opieki z MOPS-u, za co płaciła 78 zł miesięcznie.

Aktualnie K. O. wraz z żoną utrzymuje się z zasiłku rodzinnego na dzieci w kwocie 215 zł miesięcznie. Pomaga też synowi w pracach na gospodarstwie rolnym. Syn powoda dokonuje wszelkich opłat i zapewnia żywność rodzicom. Poza tym powód dorabia zbierając grzyby i żurawiny, które sprzedaje. Z powodu stwierdzonej przepukliny brzusznej otrzymał skierowanie do szpitala na dzień 13 grudnia 2015 roku. Nie stawił się jednak w tym dniu do szpitala, bowiem chciał osobiście uczestniczyć w rozprawie w dniu 14 grudnia 2015 r. Dotychczas nie poddał się w/w operacji.

Do dnia 31 lipca 2016 roku powód uznany był za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim. W sierpniu zamierza podjąć starania o uzyskanie aktualnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Dodatkowo 13 lub 14 sierpnia tego roku stawał na komisji w KRUS celem uzyskania renty. Powód przyjmuje na stałe leki, za które płaci około 200 zł.

Pozwana J. O. obecnie ma 86 lat. Nadal utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.359,77 zł. Z uwagi na liczne schorzenia w dalszym ciągu przyjmuje leki. Po ich wykupieniu i opłaceniu rachunków za mieszkanie pozostaje jej około 200 zł. Nadal korzysta z pomocy opieki z MOPS-u, za co odpłatność w skali miesiąca wynosi od 84 zł do 96,60 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym w świetle art. 138 k.r.o. Sąd Rejonowy uznał, że od daty ostatniego wyrokowania w sprawie, po stronie powoda nie nastąpiła istotna zmiana okoliczności, która mogłaby skutkować ewentualnym uchyleniem jego obowiązku alimentacyjnego wobec matki. Już bowiem uprzednio K. O. pozostawał bez pracy oraz był osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Powyższe jednak nie pozbawiało go możliwości zarobkowych, czego wyrazem jest wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 06 maja 2015 roku w sprawie sygn. akt I.Ca.160/15, zasądzający od K. O. na rzecz J. O. alimenty w kwocie 250 zł miesięcznie. Jediną nową okolicznością jest rozpoznanie u niego przepukliny brzusznej. Stwierdzone schorzenie nie wpływa jednak na jego możliwości zarobkowe, skoro mimo takiego rozpoznania był w stanie pomagać synowi w pracach na gospodarstwie rolnym czy dorywczo trudnić się zbieraniem runa leśnego. Nadto powód do tej pory nie zgłosił się do szpitala (termin przyjęcia ustalony był na 13.12.2015 r.) i nie poddał się operacji w w/w zakresie, która niewątpliwie spowodowałaby poprawę jego stanu zdrowia. W świetle powyższego Sąd Rejonowy uznał, że tłumaczenia K. O., że nie zgłosił się do szpitala w wyznaczonym terminie, ze względu na chęć uczestniczenia w rozprawie w dniu 14.12.2015 r., prowadzą jedynie do wniosku, że stan jego zdrowia nie jest tak zły, jak próbował to przedstawić. Nadto Sąd Rejonowy zauważył, że osobisty udział w/w

jako jednej z kilku rozpraw w niniejszym postępowaniu (w dniu 14.12.2015 r.) nie był konieczny, bowiem powód reprezentowany jest przez profesjonalnego pełnomocnika.

Powyższych wniosków nie niweczą, zdaniem Sądu Rejonowego, starania powoda o uzyskanie renty z KRUS. W wypadku jej przyznania powodowi, wskutek uznania go za osobę niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, jego sytuacja majątkowa ulegnie poprawie. Poza tym ewentualne stwierdzenie niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym nie oznacza niezdolności do pracy w ogóle, tj. poza rolnictwem.

Jednocześnie Sąd Rejonowy stwierdził, że po stronie pozwanej J. O. nie zaszły nowe okoliczności, które mogłyby skutkować uwzględnieniem powództwa. Świadczenie emerytalne w/w nie uległo podwyższeniu, z kolei wydatki na leki, opiekunkę z MOPS czy opłaty związane z utrzymaniem mieszkania nie uległy obniżeniu.

O przyznaniu wynagrodzenia pełnomocnikom stron Sąd Rejonowy orzekł na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z § 2 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz na podstawie § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801).

Powyższy wyrok zaskarżył powód K. O., zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego, tj.:

1. art. 138 k.r.o. przez błędną jego wykładnię polegającą na niewłaściwym ustaleniu braku zmiany okoliczności w zakresie możliwości zarobkowych i finansowych powoda, co skutkowało uznaniem, że powód jest w stanie uiszczać kwotę po 250 zł tytułem alimentów na rzecz pozwanej podczas gdy sytuacja materialna i zarobkowa oraz zły stan zdrowia powoda i jego małżonki T. O. wskazują, iż powód po uiszczaniu alimentów na rzecz pozwanej nie jest w stanie zaspokoić podstawowych potrzeb swojej rodziny, w tym małoletnich dzieci,
2. art. 138 k.r.o. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na ustaleniu, że powód przy aktualnie uzyskiwanych dochodach, tj. 215 zł z tytułu zasiłku rodzinnego jest w stanie uiszczać na rzecz pozwanej J. O. alimenty w kwocie 250 zł miesięcznie,
3. art. 138 k.r.o. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i nie uznanie, iż w sprawie zachodzą okoliczności zawarte w hipotezie art. 138 k.r.o., tj. iż uległy zmianie istotne okoliczności po stronie powoda polegające na wzroście kosztów utrzymania swojej rodziny, w tym dwoje małoletnich dzieci w wieku po 12 lat, pozwana jest osobą samotną, samodzielnie ponosi wszelkie koszty utrzymania, zamieszkuje w oparciu o umowę użyczenia w lokalu mieszkalnym przy ulicy (...) w S.,
4. art. 133 § 2 k.r.o. poprzez jego zastosowanie w sytuacji kiedy dochody pozwanej J. O. oraz wysokość wydatków nie pozwalają przyjąć, iż pozostaje ona w niedostatku,
5. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na newszechstronnym i niepełnym rozważeniu dowodów co skutkowało błędnym uznaniem, że po stronie powoda nie nastąpiła istotna zmiana okoliczności, która mogłaby skutkować ewentualnym uchyleniem obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej J. O., należy bowiem wskazać, iż powód posiada na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci (bliźnięta) i w związku z naturalnym ich rozwojem i wiekiem nastąpił znaczny wzrost ich potrzeb, co uzasadnia przyjęcie, iż nastąpiła istotna zmiana okoliczności po stronie powoda,
6. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na newszechstronnym i niepełnym rozważeniu dowodów co skutkowało błędnym uznaniem, że świadczenie pozwanej J. O. nie uległo podwyższeniu, a wydatki na leki i opiekunkę z MOPS-u i opłaty związane z utrzymaniem mieszkania nie uległy obniżeniu podczas gdy faktem notorycznym jest, iż nastąpiła waloryzacja rent i emerytur, natomiast świadek T. C. i J. C. w zeznaniach wskazali precyzyjnie wydatki pozwanej związane z utrzymaniem lokalu mieszkalnego położonego przy ulicy (...) w S.,

7. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na niezgodnym z zasadami logiki przyjęciu, że powód posiada możliwości finansowe i zarobkowe, oraz że stan jego zdrowia pozwala na podjęcie pracy zarobkowej, a w konsekwencji ustaleniu większych niż faktyczne możliwe możliwości zarobkowe powoda, w sytuacji gdy przedstawione dowody wyraźnie wskazują, że powód nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych umożliwiających płacenie alimentów po 250 zł na matkę J. O.,

8. brak zastosowania art. 144¹ k.r.o. poprzez ustalenie, iż w sprawie żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego,

9. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegający na:

a) uznaniu, iż wysokość uzyskiwanych przez powoda dochodów w kwocie 215 zł miesięcznie pozwala na płacenie alimentów w wysokości 250 zł miesięcznie na rzecz matki podczas gdy powód ponosi także koszty swojego koniecznego utrzymania i dwóch małoletnich synów i nie jest w stanie uiszczać alimentów w zasądzonej kwocie,

b) uznaniu, iż pozwana osiąga emeryturę w kwocie 1.359,77 zł podczas gdy z twierdzeń pełnomocnika pozwanej wynika, że dochód jej wynosi 1.400 zł miesięcznie,

c) sprzeczność poczynionych ustaleń w zakresie wysokości kosztów ponoszonych przez pozwaną z tytułu czynszu za lokal mieszkalny położony przy ulicy (...) w S., leków i innych wydatków z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego podczas gdy z zeznań świadków T. C. i J. C. wynika, że opłaty wynoszą około 400 zł miesięcznie, zaś wydatki na leki około 200 zł miesięcznie,

d) pominięcie faktu, iż pozwana posiada dwa tytuły prawne do zajmowania dwóch lokali, tj. na podstawie umowy dożywocia do lokalu mieszkalnego położonego w Ł.(...)gm. P. i na podstawie umowy użyczenia do lokalu mieszkalnego położonego przy ulicy (...) w S.,

e) uznaniu, że sytuacja zdrowotna i majątkowa powoda nie uległa zmianie podczas gdy stan jego zdrowia pogorszył się i wymaga leczenia, a zatem dodatkowych kosztów,

f) sprzeczność poczynionych ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, skutkująca przyjęciem, że sytuacja majątkowa i osobista powoda nie uległa zmianie, a pozwana pozostaje w niedostatku.

Wskazując na powyższe, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i przyznanie kosztów procesu według norm przepisanych, ewentualnie – uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Dodatkowo pełnomocnik powoda K. O. złożył oddzielną apelację, w której domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 135 k.r.o. w zw. z art. 138 k.r.o. poprzez nieuwzględnienie zarobkowych i majątkowych możliwości zarobkowych do alimentacji mając na uwadze, iż sytuacja finansowa powoda jest rudna, zaś niepełnosprawność i pogarszający się stan zdrowia powoda uniemożliwia mu podjęcie pracy zarobkowej oraz regulowanie zasądzonych na rzecz pozwanej alimentów, co uzasadnia skorygowanie obowiązku alimentacyjnego poprzez jego uchylenie,

2. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, w tym noszącą znamię dowolności ocenę sytuacji materialnej powoda oraz uznanie, iż w sprawie nie nastąpiła istotna zmiana okoliczności uzasadniająca uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej, podczas gdy powód ze względu na pogarszający się stan zdrowia i konieczność przeprowadzenia operacji ma ograniczone możliwości zarobkowe i majątkowe, by łożyć na rzecz

pozwanej alimenty w kwocie 250 zł, zaś otrzymywany przez powoda zasiłek rodzinny nie wystarcza na zaspokojenie jego podstawowych potrzeb życiowych.

W odpowiedzi na apelację, pozwana J. O. wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie na rzecz pełnomocnika ustanowionego z urzędu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem II instancji według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, rozstrzygnięcie Sądu I instancji zapadło na podstawie prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych, jak też i prawnych. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej analizy przedłożonego przez strony materiału dowodowego. Także wnioski powzięte przez Sąd ten na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, zdaniem Sądu Okręgowego, są logiczne, spójne i konsekwentne, dokonane w oparciu o zasady doświadczenia życiowego. Z tych też przyczyn Sąd Okręgowy aprobuje i przyjmuje za własne ustalenia poczynione przez Sąd I instancji, jak też wnioski wywiedzione ze zgromadzonego materiału dowodowego.

Nie ulega wątpliwości, że obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo (art. 128 k.r.o.).

Stosownie zaś do art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków określonych w tym przepisie rozumie się „istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych” (Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Komentarz, red. prof. dr hab. K. P., Wydawnictwo C.H. B., wydanie 3, s. (...)). Zmiana stosunków musi się odnosić do wszelkich zmian w statusie ekonomicznym skutkującym zmianą zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmiany zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Uwzględnienie roszczenia (uchylenie, czy obniżenie alimentów) wymaga zatem wykazania, że zmiana taka nastąpiła po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego świadczenie alimentacyjne, a więc po dniu 6 maja 2015 r., kiedy to zapadł prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach w sprawie sygn. akt: I. Ca. 160/15, ustalający wysokość obowiązku alimentacyjnego na kwotę po 250 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie ocenił, iż po stronie powoda nie zaszły żadne istotne okoliczności uzasadniające uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż w toku postępowania powód nie udowodnił, aby stan jego zdrowia uzasadniał brak możliwości zarobkowych. Sam fakt występowania u powoda jednostki chorobowej w postaci przepukliny brzusznej nie świadczy o utracie możliwości podjęcia pracy. Nie umknęła przy tym Sądowi I instancji okoliczność, iż powód z dniem 1 sierpnia 2016 r. utracił stopień niepełnosprawności, a ponadto pomaga swojemu synowi w pracach na gospodarstwie rolnym, czy też zbiera runo leśne. W takiej sytuacji, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, to przyjęcie niezdolności do pracy powoda stanowiłoby przekroczenie zasady logicznej i swobodnej oceny dowodów.

W niniejszej sprawie nie można też nie zauważyć, że pozwana J. O. jest osobą, która ma 86 lat i jest osobą bardzo schorowaną. Jedyne jej źródło utrzymania stanowi świadczenie emerytalne w wysokości ok. 1.360 zł miesięcznie, z czego ponosi koszty leczenia i mieszkania, a także opiekunki. Zakres tych wydatków istotnie utrudnia jej utrzymanie na minimalnym poziomie. Od czasu ustalenia obowiązku alimentacyjnego w kwocie 250 zł miesięcznie na jej rzecz, sytuacja materialna i zdrowotna pozwanej nie polepszyła się. Ponadto pozwana nie posiada wartościowego majątku, który wpływałby na poprawę jej sytuacji majątkowej. Sam fakt, że pozwana posiada możliwość użytkowania pokoi w dwóch lokalach mieszkalnych nie zmienia powyższej oceny.

Zdaniem Sądu Okręgowego, to, że powód utrzymuje się z zasiłku rodzinnego, korzysta z pomocy syna, posiada na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, czy też występują okoliczności związane z pogorszeniem jego i jego żony stanu zdrowia nie przemawiają za potrzebą ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. W ocenie Sądu Okręgowego, pozostawanie przez powoda bez pracy nie jest bowiem stanem trwałym, a jest wynikiem jego samodzielnej decyzji. Nie ma przeszkód, aby powód wsparł finansowo swoją matkę, tym bardziej, że świadczenie alimentacyjne nie jest wygórowane.

Nie uszło też uwadze, że między powodem a pozwaną istnieje konflikt, którego konsekwencją jest niniejsze powództwo. Sytuacji tej nie można jednak kwalifikować jako istotnej okoliczności zmierzającej do ustania obowiązku alimentacyjnego. Nie można przy tym pominąć, że powód wyzbył się na rzecz swojego syna rentownego gospodarstwa rolnego i innych wartościowych ruchomości, a które wcześniej otrzymał od pozwanej i jej męża. W tej sytuacji żądanie powoda dotyczące uchylenia alimentów w świetle art. 144¹ k.r.o. jest niezasadne. Powód nie wykazał, aby zachowanie pozwanej było rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Sąd Okręgowy rozpoznając sprawę w granicach apelacji powoda doszedł do przekonania, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny dowodów z zachowaniem zasady swobodnej oceny dowodów określonej w art. 233 § 1 k.p.c., a wysnuty na tej podstawie wniosek o braku istotnej zmiany stosunków z art. 138 k.r.o. zasługuje w pełni na podzielenie. Tym samym apelację jako bezzasadną należało oddalić (art. 385 k.p.c.).

Na podstawie § 8 pkt 3 w zw. z § 16 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1-3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) Sąd Okręgowy przyznał pełnomocnikom stron ustanowionym z urzędu kwotę 738,00 zł za pomoc prawną udzieloną z urzędu, w tym kwotę 138,00 zł tytułem podatku od towarów i usług.

SSO Joanna Walczuk SSO Cezary Olszewski SSO Aneta Ineza Sztukowska